Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δε ως γράμμα αρχιερέως, όσο δ' ήξουρα, ως και ιερατίας, ωχέλ' ίδια αυτό κελεύσαν, όλιγες
σοφά Δαχάρης, ως σαμιώτης, ήρρόδοσον όσο ως και γενολέκης, ως αθηναίκης σκεπτάδε,
δδε και θεός ήμιν σοείδκλης, δε και ήμεις σοί τα αναγάθε όφωσιν. ή Παυλεόκης
λόγου δίδοα σίση ως γδε μαρκέλαν μα, ως σαρ' αλλων αφ' όσο ανάγωδε, δηλήγκες
τη συμφαδώς και αδρασόσιν αυτό ειδήναι, σεοσδεχόμεθ' μαθ' ήμέρας ως και δηγμόν
αυτό υδοκαγκι, ως σόσθαι. ως γδε νυμφιακοί και ορθόμενες βοιθήκες, αίσους:
κελαδε, σκεπαγώ, φιλανθρωσόκρον. όσερος ως κελα δ' όλιγον σοιδσα, έζη γάμε
υδοχεων, και σερισσόβλθε μα Παυλεόβλθε και χω άδκεον, ζ' δλον: Αρης ήγαθον.

Πεός τον Ίδιον, ζ' Προς τον Ελληνων Ιωαννη. Δια φορήσει δι' εμβολής.

και υμάκεαν πεναρηνάδκν μα σαυλεόβλα σεοσκυνώ δηλαδή, ξαπολαβών
λαόν. αλλαξόμεθ και δυ σερος ήμων δέρας.

„Διαφυλαξάσθε σταδόν και άκρα ύγιά, ως σαπολε χία δηλαδή, και άκρα και σλάσμον
σαλάκε, ως σαίκον και εμακεδόνων εσαπολαύσκε, ζ' χαεαί και κυζούσαν και
σαεί δικά ως χθεσσάδκν ήμιν λογικών σομιάν! Παυλεον δκαδόσθε ήμιν δι-
σοσκν άδομεν εκαρησόμεν, ως ύσκεσσάδε και ήμεις σταδυσκε ήμιν ύγιά, αρμοσα
και άρια ζ' εκέκλεσιν και δκαδόσκε ήμιν κάλαμε. μακαρησόμεν δε Παυλεόν
ξένον αν, ως σαίκα ζδον κτίσας ζ' δ' νά δ' κελασγόν κα μα δκέζθε και δκέζθε,
εναλδρωσα κάδκ. ύσεμνησα αυτόν και όσα ήμερα κα και άσοχάδε και εκέκλεσ-
εσγασίας δ' αυτόν. ζ' σαρέζησα δ' μέμα κα και όσο δε ζ' ως και ζ' ήμεις,
ζ' δ' σύμα δ'. αλλ' αυτός, ζ' όσα ως αι ζ' εδεόβλθον, ως δια φόεσις δρόσους ζ' γονίζθε
κα δ' ν κα κελασγόν, και α ήμόν λόγον ανάκτσεόβλα μοι ασυμφνα δ' εε Παρέζησόν
μοι, δη ή ο ήρκεος, ή δ' ων άδκεον κόμε εμασοδέζθκι δια δέζθε, ως μελάχαεας
κα σοι υδοκσόν» Πεοβαλλ δ' ανακολογήσαμαι και υδοσχόσης όσο εδόκιν εζ' εφ'
ήμιν, ως δη ζ' κα δ' ληγκας κα κειδή, ως αλλα δ' δια όμοια, ως εν αυτ λόγω μεδή
ασυλλόσαν αυτοεκσίη, δ' δι ως αι ανόγλθόσ, κα δ' δκδή μι υδοροιν, ασοχλων
κα μελαχγειοδή κόθε ζ' δος κακίας ζ' δεφεκόσαν δ', σαρα κάλεζγόσ δ' γάμον.
εν ως μόνον φρονή, όσο δη ζ' υζιεζδή σεος δ σαεσί δι γδ' δ', ώσαν όσο ασυφάσος
κα φύζη. αυτ ζ' ην ο ασόκριος, ως ασύφαος δ Παυλή. Δυσκόμεν όσο δκί ήμισό-
εκα κα εκέκλεσω δι' ήμιν ύμιν κα κα δ' χεσδρς δ χεσταινοί, αλλα συγγνώ-
χμοι, δκαδόκαι μοι Παυλεόβλα, ως χαιρονόμενοι! Ταύτα εν άκεα μοι δη, ήμ
υδοκλίσ, δι δε ζ' δη ήμ υμάκεαν σεοσεοβλθ σαυλεόβλος ζ' ήσαν σαυσδέμενα, ως
μαθησάμενα, ως εν σεοσδεχθ ύμιν αλλά μα' ήμ δι' δ'. / 1805: φεβεσαεί 17.

Πεός τον Ίδιον. Ο δι ζ' χαριζδάμενος λογοδέτης Ιωάννης.